

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemci mislijo na svojo obrambo.

— o. — Nemštvo v Avstriji rojeno je pod srečno zvezdo zgodovine in v družini avstrijskih narodov godi se mu sedaj, kakor se godi otroku, kateremu se na kvaru zanemarjenih njegovih bratov kupuje pisane suknje in ki mu je dovoljeno vse, zagotovljeno veliko za več rodov! Jezik nemški, pravijo, je tista skala, na katero sti zidani jedinstvo in celokupnost avstrijske države, in kaj vse se za to skalo ne stori, da je ne premagajo nobena vrata? V naše zibelci polagajo nam nemščino v obliki popotne palice, na katero se nam je v življenji opirati, če bomo priti do vsakdanjega državnega kruha. In zavoljo ljubega kruha pozabimo na slovansko svoje rojstvo in gledamo, da nam naši otroci pridejo že pametni Nemci na svet! V takih avstrijskih razmerah pa bode nemško malikovanje imelo svoje neprestane praznike, in če še vstane kakov velikonemški prorok ali pa ne, vedno bode vera v nemštvo živa in dejanj polna! Vedno bode Nemcem v Avstriji lahko živeti in svojo narednost gojiti ter drugorodne si osvojevati, ker obdani so z mogočnimi zaslonbami!

Ali Nemec ni tak, kakršen je Slovenec. Nemcu narodnost njegova ni še zagotovljena, ako se mu več ni treba bati zánjo! On si postavi trdnjave tudi tja, kamor utegne priti sovražna nevarnost, čeprav je to trenutje ni še tam. Kako je skrbel zase, ko je imel vodstvo v državi, kako je on znal uporabiti dneve svojega gospodstva! Sedaj pravi, da nema več gospodstva, in da je zatiran ter potisnjen na rob svojega groba. Nihče tega ne verjame, kdor le jeden dan v Avstriji živi. Na Kranjskem bi pač najbolj morali Nemci čutiti, da so zatirani, ker jih je štiriindvajsetkrat manj, nego-li nas Slovencev. In vendar jim do zadnjega moža narodni mestni zastop Ljubljanski vsako uro ponuja nemško ljudsko šolo, vendar se njim v politično zabavo in v slavo prošle nemškutarske vlade razpisuje šeststogoldinarska nemščina, vendar se jim ne skrivi nikjer nobeden las in napravlja se je tudi mej nami „srednja stranka“, ki ima ostro paziti, da se nikjer nikdar ne prikaže senca slovenske večine in slovenskega „gospodstva“ v kranjski deželi! Če je pa že v naši deželi nem-

štvo kakor lilija na polji, kako se mu to more goditi po družih naših kronovinah, kjer so razmere popolnem nemške, ali vsaj bolj nemške, nego-li pri nas, in kjer je nemškoljubni pritisk od zgoraj doli tem večji, čim bolj se od vladne modrosti opravičiti daje?

Ali, kakor smo že omenjali, Nemcem se po žilah pretaka vsa druga kri, nego-li nam Slovincem. Vodeča nemška stranka se s tem ne zadovolji, da je ves obširni naš državni stroj prav tako obširno in trdno zavetišče nemškemu teženju, da tudi sama skuša prodirati, sama razprostrati nemštvo in postaviti mu v naraščaji ter v družih okolišnih zaneslive pogoje zmagovite njegove bodočnosti. In ker se le te svrhe posebno lahko dosežajo pod pretvózo „obrambe“, po tem je jasno, da ima nemška stver po svojih odločnih boriteljih od tega, ker je „zatirana“, dvojen dobiček!

Vendar pa danes nemamo v mislih tiste nemške „obrambe“, ki izvira iz neskončnega sovraštva Nemcev proti ne-nemškim, zlasti slovanskim sodržavljanom v Avstriji, in ki od dné do dné spomenike postavlja raz-civilizaciji sedanjega nemškega rodú. Nego pazljivost našo morejo vzbujati resnih nemških politikov programi, ki s preobraženjem državne ustave in deželnega ustroja hoté nemštvu več vpliva pridobiti, nego-li ga v sedanjih razmerah po pravici imeti more. Volilni rezultati zadnja leta poučili so namreč naše Nemce, da jih tudi za vse večne nemške čase preudarjena ustava Schmerlingova na cedilu pušča! Spoznali so, da je ni stanovitnosti za nemško gospodstvo v Avstriji, ker Slovan, po svojem številu močnejši, tudi močnejši postaja v boji za konstitucionalne pravice svoje, ker si z lahkoto zopet pribori svoje pravorejne pozicije, samo da ga brezvestno in protikonstitucionalno ne tlačijo in ne ovirajo vlade. V kateri kronovini koli je nemška večina v zastopstvih samodelska, narodnostni statistiki protivna in neprikladna, tam je ta večina in vlada nemška zidana na pesek, in v takih deželah morejo Slovani celo po Schmerlingovem kažipotu priti do zmage in svoje, tudi Nemcem določujoče volje. Prepričanje to jelo je pretresati nemški moze, in uvidelo se je tudi, da zgolj jadikovanje tudi proti temu prav ničesar ne pomaga. Politična modrost

polupreteklih časov se devlje v nič, ker je premalo poskrbela za bodočnost nemško. Stranke se zbirajo okolu novih nasvetov, ki zopet merijo na to, da avstrijski Nemci nikdar ne bi mogli biti potisnjeni v manjšino v nobeni mešoviti naših kronovin, ali da bi vsaj za stalno imeli večjo besedo v deželi, nego-li ji m gre po številu nemškega prebivalstva. Le nekoliko točk tega programa!

Nasvetuje se, zlasti vse nemške zastopnike v državnem našem zboru združiti v posebni nemški klub, ki bode vprašanja razreševal z izključljivo nemško-narodnega stališča; taka parlamentna zaveza mogla bode v marsičem gospodovati Slovanom v Avstriji. Na Češkem, na ozemlju politiko avstrijsko tolikanj odločujočem, Nemci nikakor ne bi mogli dolgo vztrajati v zavisnosti in milosti od večine slovansko-česke, — napravi naj se torej samosvoj deželen zbor za nemško-česko ozemlje, naroda na Češkem naj so administrativno ločita. A če to ne bi šlo, ustvari naj se določilo, s katerim bi nemštvo tudi v svoji manjšini zabraniti moglo neugoden si sklep deželnega zbora, premeni naj se obraz deželno-zborskega glasovanja, namesto glasovanja po večini naj v vseh važnih zadevah odločuje glasovanje po kurijah. Da naši vladohlepčnosti ni treba ponižno čepeti v manjšinah, pravijo Nemci, postanimo mi sami federalisti!

Tako nekako mislijo se „brant“ naši Nemci! Nedavno trdil je odlični nemšk časopis, da se v petih letih poprimejo vsi avstrijski Nemci teh „brani“, tega programa. Ali bode kaj kruha iz te moke, ali ne, hvaliti moramo nemško zavest, ki si s takimi političnimi popravami še posebe zagotoviti hoče bitje in napredek nemške svoje narodnosti! In dvojen nauk si mi Slovenci moremo posneti iz takega političnega obnašanja! Prvič, da nam svoje narodnosti slovenske ni smatrati rešene, zagotovljene in za napredovanje usposobljene, — če celo avstrijskim Nemcem njih narodnost ni varna, ni za sedanjost, ni za bodočnost! Povsodi v državi se imamo Slovani boriti z Nemci; ako Nemci ne nehajo napadati in pleniti naših narodnih svetinj, to se tudi mi ne moremo umakniti nazaj, drugače če v nemar pustimo svoje narodne namere, če pozabimo na svoje narodno-gospodarsko življenje, ki se tudi vspešno raz-

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XL. Poglavlje.

Poselstvo Jermaka.

(Dalje.)

— In zato se zahvaljujemo tvojej carskej milosti, — odgovoril je Koljco, in zopet se priklonil. — To je dobro, samo ne pozabi, veliki car, vrhu popov poslati nam tudi orožja, kolikor je mogoče in prav veliko smodnika?

— Tudi tega vam ne bode manjkalo. Bolhovskemu sem že ukazal to preskrbeti.

— Pa tudi naša obleka je že ponošena, — opomnil je Koljco s priliznenim smehljanjem in zmajal z ramama.

— Dobro, če le ne bodete ropali po cestah v Sibiriji? — rekel je nevoljen zaradi nadležnosti atamana. — Ti, kakor vidim, nič ne pozabiš za svoje ljudi, samo mi smo tudi z našim slabim umom že na vse pomislili. Za obleko bodo vam skrbeli Strogonovi; načelniki in drugi borci boste

dobivali od mene plačo. Da ti, gospod svetnik, ne bodeš ostal brez obleke, dam ti svoj kožuh.

Na carjevo znamenje prinesla sta dva stolnika drag kožuh, ves obšit z zlatom in oblekla sta ga Koljcu.

— Jezik imaš oster, kakor se vidi, — ali pa imaš tudi ostro sabljo?

— Ni bila slaba, veliki car, samo malo skrhala se je ob sibirske glave!

— Vzemi iz moje orožnice sabljo, katera ti je vseč, le glej, izbiraj, kakor se ti zdi, katera je lepša. Sicer pa mislim, da se ne bodeš branil!

Oči so atamanu zažarile od veselja.

— Veliki car! — vskliknil je: — izmej vseh tvojih milostij je ta največja! Greh bi se bilo braniti tvojega daru! Izbral jo bodem v tvojej orožnici, katera je lepši, Samo, — pristavil je, ko je malo pomislil, — ako se ti, car, ne zdi škoda sablje, ukaži jo rajši pokloniti v tvojem imenu Jermaku Timofejeviču!

— Zanj ne skrbi, tudi njega ne bomo pozabili. A če misliš, da bi je jaz ne znal izbrati za njegovo milost, izberi si pa dve sablji, jedno zase, jedno pa za Jermaka.

— Hvala tebi, car! — vskliknil je Koljco od

veselja. — Baš s tema dvema sabljama hočeva služiti tvojemu carskemu zdravju.

— Pa sablji ni zadosti, — nadaljeval je Ivan. — Treba je vama še dobrih oklepov. Tebi ga lahko pomerimo pri izbiranju, a za Jermaka bo treba gledati. Kake rasti je?

— Take velikosti bode, kakor sem jaz, samo da je širji. Tak bo, kakor je ta-le korenjak, — rekel je Koljco, in obrnil se k jednomu svojih tovarišev, zdravemu dečaku, kateri je, ko je prinesel ogromen kup orožja in položil ga na tla, stal za njim z odprtimi usti in čudil se zlatej carjevej obleki in prekrasnej opravi stražnikov, ki so stali okrog prestola. Skušil je celo z jednim začeti po tistem govoriti, da bi zvedel, če neso vsi carjeviči? Pa stražnik ga je tako surovo pogledal, da ta ni več ponovil vprašanja.

— Prinesite semkaj, — rekel je car, — velik oklep z orlom, ki visi v orožnici na prvem mestu. Pomerili ga bomo na tega zijala!

Kmalu so prinesli težko, železno oklepno srajco, z mednim robom okrog rokavov in ob krajih, in z dvoglavnima orlama na prsih in hrbtu.

Bila je izvrstno skovana, in v vseh je vzbudila odobrovalno šepetanje.

vijati ne more brez narodne izobraženosti, brez utrjene narodnosti. In nadalje treba nam je Slovincem Nemca posnemati tudi v tem, da imamo za vsak hip pripravljen program, po katerem nam je delati za vzbujenje in utrjenje slovenske naše narodnosti ter za spajanje in tesno vzajemjanje slovenskega rodú. Ni-li to strupeno želó v narodnem našem telesu, da štajerski Slovinci, tretjina deželnega prebivalstva, neso primerno zastopani v deželnem zboru, brez nobenega zastopnika v deželnem odboru štajerskem, v avstrijsko-ogerskih delegacijah, da o koroških Slovincih ni skoro duha ni sluha v nobenem javnem državno- ali deželnoopravnem zastopstvu, da labonstvo mori Tržaške in okoliške, Goriške Slovence itd.? S koliko večjo skrbjo morali bi voditelji slovenskega naroda dogajati program tisti, ki bi v glas in veljavo spravil slovenski živelj po šestero pokrajinah, če se to zase in za svoje razmere potrebno vidi celo Nemcem? Ali žal! da nam je tavati brez programa, brez pogleda v bodočnost in brez — „eksekutivnega odbora“. Samo veseliti se smemo, da nam je vlada prijazna. To je sedaj naš program. Glejmo pa, da nas ne bode od samih dobrot konec!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. julija.

Pri bodočih volitvah za **državni zbor** namerava Schönererjeva stranka raztegniti svojo akcijo na Zgornje Avstrijsko, Zgornje Štirsko in nekatere okraje Českega. Sam vitez Schönerer namerava neki kandidovati proti Herbstu.

V poslednjem zasedanju se je **česki** deželni odbor posvetoval o budgetu za bolice leto. Primanjkljaj bode znašal 7 $\frac{1}{2}$ milijona, zato bode treba povišati deželne priklade s 29 na 30%. Ker pa znašajo priklade za zemljiško odvezni zaklad 4 $\frac{1}{2}$ %, bodo znašale vse doklade 34 $\frac{1}{2}$ %. Subvencija nemškemu gledališču se je povišala s 10.500 gld. na 18.500 gld., tako da je sedaj jednaka s subvencijo za cesko gledališče. To jasno kaže, da česka večina nikakor ne namerava pritisniti Nemcev, a hoče v vseh le popolno enakopavnost.

Moravski deželni odbor in zbor se začenjata vladi vedno bolj po robu postavljati, in se bode morda to kmalu kesalo, da je s svojim pospeševanjem zloglasnega kompromisa, nemškim liberalcem pripomogla k večini. Radi bi vse česke poslance, voljene v mestih in trgih pri verifikacijah zavrgli, in iščejo samo povoda za to. Posebno jih pa v oči bode, da je v Ogerskem Hradišu izvoljen namestnik Schönborn. Da bi ga izrinili poslal je bil deželni glavar posebnega uradnika tja, da bi na mestu preiskaval ali so bile volilne listine pravilno sestavljene. Pozneje ga je vendar nazaj poklical, kajti spomnil se je, da je to nepostavno. Zato si je pa nakopal silno jezo svojih liberalnih tovarišev v deželnem zboru, in ti so ga v tej zadevi interpelevali. V deželnem odboru so pa sklenili, da se z nova odpošlje tja oni uradnik. Deželni glavar je pa dotični sklep sistiral. A že ta sklep sam na sebi dovolj jasno kaže, koliko so naklonjeni Nemci vladi in Čehom.

Djaki Zagrebškega vseučilišča sklenili so te dni nek manifest na **hrvatski** narod, katerega objavlja Starčevićev organ „Sloboda“. V manifestu se ostro napadajo Miškatovič in tovariši. Govori se, da hočejo tudi napasti bišo Miškatoviča, kar se pa še ni poskusilo, pa so že storjene potrebne naredbe.

— Oblaci jo, tulen! — rekel je car.

Dečak se je pokoril, pa kakor se je tudi prizadeval, ni mogel zlesti v njo, in porinil je roki le do polovice rokavov.

Nekaj že davno pozabljenega prišlo je Ivanu na misel, ko je to videl.

— Naj bo dosti! — rekel je Koljco, ki je vedno gledal v skrbeh na dečaka: — dovolj si že raztegoval carsko oklepno dečako! Le glej, da je ne raztrgaš, medved! Car, — nadaljeval je, — oklepna srajca je dobra, in prav bode prišla Jermaku Timofejeviču; a ta jo zato ne more obleči, ker ima predebele pesti. Tacih pestij nema nikdo drugi kakor on.

— Nu pokaži svojo pest? — rekel je Ivan in radovedno pogledal na dečaka.

Pa ta ga je debelo gledal, kakor bi ne bil razumel njegovega ukaza.

— Slišiš, tepec, — ponovil je Koljco, — pokaži svojo pest carske milosti!

— Kaj pa, če mi zato veli odsekati glavo? — rekel je dečak počasi in na njegovem obrazu se je pokazal strah.

Car se je zasmeljal in vsi navzočni so težko zadržavali smeh.

— Tepec, tepec! — rekel je Koljco nevoljen — vedno si bil norec in ostaneš norec!

Rektor je dobil od bana zahtevanje, da takoj naznani udeležence onega shoda. Vlada hoče se poslužiti najskrajnejih sredstev, oziroma celo zatvoriti vseučilišče.

Velike vojaške vaje v navzočnosti cesarja pri Aradu na Ogerskem začno se 12. avgusta. Teh vaj se udeležo 17. in 34. divizija pehote, 7. in 15. brigada konjice, 13 topničarski polk in štirje eskadroni vožništva, vkupe 23 batalijonov pehote, 21 eskadronov konjice, in 18 baterij s 56 topovi, broječ 10.300 pešcev in 3800 konjikov.

Vnanje države.

Na **ruskega** carja se je nameraval atentat ob njegovem prihodu v Varšavo, pa je policija za časa prišla na sled. Reforma poroča o tem: „Včeraj sta prišla v sodnijsko sobano mej obravnavo mirovnega sodišča, kateremu je predsedoval mirovni sodnik Bardovski, nek žandamerijski polkovnik in nek drug žandamerijski častnik, in sta se ravnodušno usela mej občinstvo. Ko je pa Bardovski prišel domu, stopil mu je v njegovem stanovanju omenjeni polkovnik nasproti z revolverjem v roci in mu objavil, da ga ima nalog aretirati. Bardovski se je hotel sam usmrtiti, pa ga je drug žandamerijski častnik zadržal. V Bardovskega stanovanju našli so mado Rusinjo, ki so jo radi soudeležbe pri zaroti tudi zaprli: Ta je jeden dan poprej prišla iz Petrograda in je neki posredovala z revolucionarnim komitetom. Pri hišnej preiskavi našli so jeden kovčeg revolverjev, in jeden kovčeg raznesljivih tvarin, šest bomb, bodala, skrivno tiskarno in potrebno zalogo črk, več proklamacij, pisma od ruskega komiteta in pečat. Kakor pripovedujejo izveščenci, je dobljenega dinamita zadosti, da se razruši 30 hiš. Namen zarote, na čelu katere je bil Bardovski, bil je, palačo, v kateri bode car bival v Varšavi pognati v zrak. Dejani so v zapor tudi dva pisarja Bardovskega, žurnalista Poplavski, trgovec Kohn, osem dijakov in nekaj uradnikov tovarn Lilpova in Raua. Dinamit prinesel je nek Rus iz inozemstva; ta je imel priporočilo ruskih dostojanstvenikov na mejne uradnike, da stvari neso pregledali.“ — Vsled tega dogodka neki car ne pojde v Varšavo. Vsled izpoved Bardovskega bile so preiskave pri več mirovnihi sodnikih in kmetjskih komisarijih, ki so pa vsi Rusi.

Prebivalstvo na **Angleškem** je vedno bolj nevoljno na zgornjo zbornico. V nedeljo se je Hydeparku v Londonu sešel mnogobrojni metting, da se izreče za reformo Londonskega municipija. Mej posvetovanjem so se slišali glasovi: „Pogin zgornje zbornice.“ Na nekem velikem praporu je bil napis: „Kdo je pokopal reformo Londonske uprave? Péri. Tedaj naj poginijo péri, da se ta reforma zopet oživi.“

Dopisi.

Iz Ptuja 17. julija. [Izv. dop.] (K naše ravnopravnosti.) O tej točki pisati, zdi se mi že ostudno, kajti vsa naša zahtevanja so zaman, bob ob steno. Naš vrli poslanec g. Božidar Raič, mej slovenskimi poslanci kot radikalec znan, (menda za to, ker se za našo ravnopravnost v resnici najbolje poteguje), potrkal je že mnogokrat na duri popečiteljeve, toda hasne le — malo. Potrkal je tudi radi tukajšnjih dveh notarjev, popisal popečitelju obnašanje arogantnih c. kr. mož v slučaju zahtevanja slovenskega pisma, da v tem slučaju dobi kmet-davkoplačevalec le zabavljive besede itd. Nakopičilo se je teh psov do vrhunca in moralo se je nekaj storiti in menda popečitelj tudi hoče nekaj storiti, kajti tu-

In ko je dečak izlezel iz oklepne srajce, pokazal je carju svojo debelo pest, ki je bila bolj podobna medvedovej čapi, kakor pa človeškej roki.

— Ne zameri mu, veliki car, zaradi njegove nerodnosti. V govorjenji je neumen, a v boji je dober. S svojima rokama je ujel carjeviča Matetkula.

— Kako mu je ime? — vprašal je Ivan in vedno bistreje gledal dečka.

— Mitka! — odrezal se je ta dobrodušno.

— Dobro! — rekel je Ivan, ki je zdaj spoznal Mitko, — ali nesi ravno tisti, ki se je v slobodi bil za Morozova in z ojesom ubil Homjaka.

Mitka se je neumno zasmeljal.

— Z začetka te nesem spoznal, hrust, a zdaj sem pa spoznal tvoj obraz.

— Jaz sem pa tebe brž spoznal! — odgovoril je Mitka z zadovoljnim obrazom, — sedel si na visokem odru prav zraven mesta, odločenega za boj.

In vsi so se glasno zasmijali.

— Hvala tebi, — rekel je Ivan, — da nesi pozabil mene malega človeka. Kako si pa ujel Matetkula?

— Z životom sem se zavalil nanj! — odgovoril je Mitka ravnodušno in ni razumel, čemu so se zopet vsi zasmijali.

kajšnji notarji dobili so sledeče pismo, katero objavim od besede do besede:

Sr. Wohigeborn dem Herrn N. N., k. k. Notar in Pettau.

Um über eine an das hohe k. k. Justiz Ministerium gelangte Beschwerde, und die daraus gefolgerte Vermuthung dieser hohen Stelle, dass die Herrn Notare in Pettau slovenische Urkunden nicht verfassen können, ein Gutachten zu erstatten, benöthiget die gefertigte Kammer folgende Auskünfte:

1. ob Sie mit Bezug auf den §. 12 N. O. die Bestätigung erhielten in beiden Landessprachen zu amtiren,

2. verneinenden Falles, ob Sie dieses Zeugniß sich zu verschaffen in der Lage sind,

3. ob der Fall der Nothwendigkeit oder des Wunsches der Verfassung von Urkunden in slovenischer Sprache (§ 43 N. O.) häufig und in welchem Perzentsatze zu den Gesamtagenden eintritt.

Sie werden demnach ersucht sich binnen 3 Tagen hierüber anher zu äussern.

K. k. Notariatskammer

Cilli am 11. Juli 1884.

Der Präsident: H. Sajovitz m. p.

Čudno pa se nam zdi, da g. popečitelj ta vprašanja stavi na gg. notarje? Kaj bode zločinec sam sebi sodbo narekoval? Kaj bosta znana po sili nemška notarja na predstoječa vprašanja odgovorila, ni težko uganiti. Treba bode tedaj nastopiti drug pot.

Iz Litije 17. julija. [Izv. dop.] Opisoval sem svoje dni žalostno stanje naše pitne vode. Dregnil sem bil res z onimi dopisi nekako v sršenovo gnezdo, a vendar imeli so nekoliko uspeha in sicer toliko, da se je priznalo, da trg res potrebuje vodnjaka. Rudarstvo potrdilo je mojej trditvi molče in obljubilo, da vodnjak na svoj račun napravi, ako trg prostor preskrbi.

Kje tedaj postaviti vodnjak, bilo je sedaj vprašanje? Sredi trga, modrovali so jedni in sicer večina, drugi iskali so pa svojo korist in trdili, da pred to ali ono hišo, posebno pa se je oni potegoval, s kojega dvorišča teče fina rumena vodka. A vendar premagala je večina in nek tukajšnji posestnik odstopil je prosto pred svojo hišo primeren prostor. Obljubilo se nam je tedaj, da se prične vodnjuk takoj prihodnji teden kopati, in to je bilo že meseca marca, sedaj imamo pa že drugo polovico meseca julija in vodnjaka še ni nikjer.

Pač stoji na prostoru, kjer bi imel vodnjak stati, dolgo časa neko vreteno, da se prst izvlačuje, a delavcev le ni! Kaj je temu uzrok? Čujemo, da rudarstvo želi kopati vodnjak, a kasneje ni voljno popravljati ga! No gotovo ima ono pravo! Vodnjak bo dokaj stal, in z napravo zadostilo bode rudarstvo svoji dolžnosti, poprava je pa gotovo trška dolžnost. In za Boga ali bode res poprava toliko stala? Ako se napravi trdna naprava, cevi in sesalka znabiti železno, ne pa kakor je modrost nekih nepremišljenih tukajšnjih mož sklenila leseno po stari sistemi, — ali kakor po domače rečemo „cigucigu“, ne bode vas stalo na leto primeroma 10 gld. Sicer pa tudi poprava primitivne sesalke ne stane tako neznano veliko. Dobro bi bilo tedaj, ako se odlo-

— Da, — rekel je Ivan, gledajoč Mitko, — ko se tak hrust zaval, izpod njega ni lahko uiti. Še pomnim, kako si tedaj davil Homjaka. Zakaj si tedaj kar ušel z bojišča? In kako si jo potegnil iz slobode?

Ataman je skrivaj sunil Mitko, da bi molčal, pa ta je razumel to znamenje v nasprotnem smislu.

— Ta me je odpeljal! — rekel je in pokazal na atamana.

— On te je odpeljal? — poprijel je Ivan in z začudenjem pogledal Koljco. — Kako, — nadaljeval je, gledajoč ga, — ti si pa rekel, da si prvokrat v tem kraju? Pa počakaj, bratec, meni se zdi, da sva stara znanca. Ali nesi ti tisti, ki si mi pripovedoval o Golubinej knjigi? Te že poznam. Kaj ne, ti si odpeljal Serebrjanega iz ječe. Kako si pa zopet zadobil vid, božji človek, s tistega časa? Kam si bil šel na božjo pot? Kake svetinje si poljuboval?

Veseleč se Kolčeve zadrege, uprl je car vanj svoj presunljiv in vprašujoč pogled.

Koljco je povesil v tla svoje oči.

— Nu, — rekel je nazadnje car, — kar je bilo, to je bilo; kar je minulo, to je porastla trava. Povej mi samo, zakaj nesi hotel priti pokorit se mi po Rjazanskej bitvi z drugimi razbojniki.

(Dalje prih.)

čite slednjič že za boljše sesalko in pritrdite, da bode trg te „goropadne“ stroške popraviljanja prevzel. Verjamate, da pri vsakej napravi je treba paziti le na to, kar je boljše in močnejše, ne pa na to, kar je ceneje, posebno ako ne gre iz vašega žepa, saj vam je rudarstvo iz tega ozira izber ponudilo. Sicer je pa zadnji čas, da preskrbite že slednjič vodnjaku. Kdo bode za vsako kapljo vode k vašemu županovemu virku tek, in čakal pol ure, da se liter vode nakaplja; voda iz onega privatnega vodnjaka, meni pa tukajšnji naš gospod zdravnik, da je nekuhan še nezdravo.

In za Boga, ako se ljudstvo ni upiralo zidanju cerkve, zakaj nečete ustreči tej prepotrebni ljudski želji, ki nikakor ne bode tisočakov stala. Tedaj še enkrat odločite se slednjič napravi vodnjaka, ne ovirajte naših želj, odločite se iz tega namena tudi raje, da se napravi pošena sesalka ne pa najbolj primitivna, in najslabejša. K—c.

Iz Središča 17. julija. [Izvirni dopis.] (Naše bralno društvo „Edinost“) je v minulem polletu uspešno delovalo; pristopilo je 15 novih udov, med temi več rodoljubov iz drugih krajev in je zdaj število društvenikov naraslo na 40. — Društvo ima izmed društvenikov oddelek pevcev (osem), ki se pod vodstvom g. Ungerja pridno vadijo in že več lepih pesni dobro pojejo. Društvena blagajnica je dobila zadatno pomoč; č. g. Sekovec, nekdanji tukaj, a sedaj kaplan pri sv. Lovrencu na Dravskem polju je društvu podaril 20 gld. — Za ta blagodušni dar priširna hvala in želimo mu več posnemovalcev. — Društvo „Edinost“ ima svojo sobo kjer so razni slovenski časniki na razpolaganje, vsako sredo popoldne pa je društvena zabava, po zimi pa društvene večerne zabave. — „Edinost“ je bila pri blagoslovljeni zastavi „Savinjskega Sokola“ o Binkošti v Mozirji po deputaciji zastopana; za letošnji pa se namerava društveni izlet. — Odbor skrbi sedaj za ustanovitev društvene knjižnice in želi omisliti si društveno zastavo; za to vse pa potrebuje gromotne podpore in bo se tedaj moglo na mnoga vrata blagodušnosti naših rodoljubov trkati; upajmo da z uspehom.

„Glasbena Matica“.

(Konec.)

Kar se tiče napredka učencev, opozarjamo našo javni izpit v 8. dan marca t. l., katerega so se udeležili visokorodni gospod deželni predsednik, gospod župan in drugi dostojanstveniki, in kateri je bil gotovo dokaz, da, smelo lahko trdimo, sijajen dokaz, da šola „Glasbene Matice“ vrlo dobro napreduje, in da se sme nadejati najugodnejše bodočnosti. Pozivljamo se na oceno časopisja in zadovoljnost sl. občinstva, na katero je napravil ta izpit najboljši utis.

Neovrgljiv dokaz, da je glasbena šola svojem smotru po vsem kos, je pa ta, da število že izvežbanih in odraslih učencev vedno raste in sicer tako, da je bilo treba razgovarjati se o teoretičnem poučevanju v petji in glasbi. Sklenilo se je tudi, to poučevanje v prihodnje upeljati.

Od 15. septembra 1883 do 9. marca 1884 poučevalo se je skupno 500 ur, ali povprečno vsak dan 4 ure. Ako primerjamo prvo dobo od početka šole t. j. od 15. aprila 1882 do zaključka, t. j. do 1. julija 1883 z drugo od 15. septembra do 9. marca 1884, razvideli bomo, da se je število učencev in poučnih ur več kot podvojilo.

Novo polletje pričelo se je 15. marca t. l. Ker je g. Wiedeman odšel, nastopil je službo učitelja za gosli in glasovir g. Ivan Drobiček. Šola premeščena je bila med tem časom v Čitalnične prostore. Učencev bilo je 51 in med temi 20 ženskega in 31 moškega spola od 7½ do 18 let stari. Na glasoviru vežbalo se jih je 27, razvrstjenih v 5 razredih in na goslih 24 v dveh razredih.

Šola zaključila se je dne 6. julija 1884. Ker je sedaj nastala neiznosna vročina, ukrenil je odbor, da javni izpit odpade, ter da se samo spričevala razdele in razstavijo. Učenke in učenci zbrali so se tedaj dne 6. julija t. l. v Čitalnični dvorani, ter so se po končanem slavnostnem nagovoru društvenega prvosednika v navzočnosti celega odhoda razdelila spričevala. Razvrstitev bila je sledeča: V sviranju na glasoviru: Red izvrstno prejele so: Moos Ana, Moos Lujza in Melčunski Angela; prav dobro 8 učencev, hvalevredno 9, zadostno 5 in nezadostno 2 učenca.

V sviranju na goslih: izvrstno Levičnik Albert, Primožič, Armič in Slavik, prav dobro

3 učenci, hvalevredno 8, zadostno 6, nezadostno 3 učenci.

Zajedno ukrenil je tudi odbor, da se bode poučevanje na glasoviru pri onih učencih, ki ostanejo v Ljubljani, nadaljevalo tudi v počitnicah.

Za novo šolsko leto v katerem prične poučevanje novoimenovani učitelj g. Socher, oglasilo se je že nekoliko novih učencev, ter se bode poučevalo na glasoviru v 6. na goslih v treh razredih, dalje v glasbeni teoriji, zbornem in solo-petji, ter v sviranju na violoncello.

Ta zavod se tedaj vsem prijateljem in znancem najgorkeje priporoča, osobito pa starišem, katerim je na tem ležeče, da se njihovi otroci temeljito in ceno vežbajo v petji in glasbi.

Domače stvari.

— (Tržaški škof dr. Glavina) delil je včeraj bogoslovcem Ljubljanskim subdijakonat, danes 16 bogoslovcem dijakonat in jutri bode četrtoletnike in nekatere tretjoletnike posvetil v duhovnike. V nedeljo birmoval bode g. škof dr. Glavina, ki stanuje v bogoslovskem poslopju, v stolni cerkvi ne pa, kakor se mej občinstvom govori v nunski cerkvi.

— (Slovenska cerkvena slavnost na Dunaji.) „Cvetje z vrtov sv. Frančiška“ poroča v svojem 7. letošnjem snopiču to-le: „Od nedelje 25. do sobote 31. majnika se je obhajala na Dunaji stoletnica grško (slovensko)-katoliške farne cerkve sv. Barbare. V nedeljo se je slovesnost začela z veliko mašo v starem slovenskem jeziku. Opravljala sta jo škofa Sembratovič in Stupnjicki v pričo papeževga poslanca nadškofa Venutellija, nadškofa Dunajskega, ministra gališkega in mnoge druge visoke gospode, zlasti mnogih poljskih, čeških in naših slovenskih državnih poslancev. Popoldne je bilo slovesno kosilo. Pri tem kosilu je govoril papežev poslanec mej drugim blizu te-le besede v latinskem jeziku: „Kako je sedanjemu svetemu očetu Leonu sreča rusko-slovenske cerkve, rusko-slovenske duhovščine, rusko-slovenskega naroda pri srcu, to se z navadnim človeškim jezikom skoro ne da izreči. Naj živi zjedinenje rusko-slovenske cerkve z rimsko cerkvijo; naj živijo presvetli škofje rusko-slovenske cerkve; naj živi rusko-slovenska duhovščina; naj živi in živi narod rusko-slovenski, ljudstvo rusko-slovensko“. Te slovesno in, kakor se je očitno videlo, iz srca govojen besede so mogočno ganile zbrane ruske Slovence (Male Ruse). Pa ne le njim, ki so bili pričujoči, vsem katoliškim ruskim Slovenom bo ostala ta svečanost v neminljivem spominu.“ — Tako „Cvetje“. Žal nam je, da se nihče naših prijateljev ni spomnil, ob svojem času poročati našemu listu morebiti še kaj več o tem slovanskem praznovanju v dunajsko-nemški povodnji.

— (Zadnji součenec Preširnov.) Iz Celovca se nam piše: „V 11. dan t. m. umrl je tukaj odsluživši dvorni in sodni odvetnik dr. Jakob Traun (Tráven), ki je bil pesniku Francu Prešrnu vse preživeli součenec in dober znanec v Ljubljani in na Dunaji. Imel je 82 let, bil slovenščine zmožen Kranjec iz Ljubljane doma; a svojo obitelj, svoje sine odgojil je v duhu nemškem, priča temu njega sin, tukajšnji odvetnik dr. Gustav Traun, ki je delaven pristaš stranki nemško-liberalni. Pokojnik je veliko vedel povedati o prevred umršem našem pesniku in ni se povsem ujemal z opisovanjem, ki ga imamo o osobi Preširnovi.“

— (Hišna priiskava) vršila se je včeraj zvečer ob 7 uri v stanovanju in drvarnici čevljarja Fr. Ušenice kateri stanuje v pritličnih prostorih baron Lazzarinove hiše v gospodskih ulicah, po komisiji deželne sodnije. Iskali so anarhističnih tiskovin, našlo se ni baže nič.

— (Umrli) je včeraj na Ljubljanskem polju blizu južne železnice 60letna postrežkinja Marija Štravs, ko je na polju žela, vsled solnčarice (sonnenstich). Našli so jo mrtvo ter odnesli k sv. Krištofu v mrtvašnico.

— (Tombola) na korist tamošnje prostovoljne požarne bramb, bode kakor se nam piše z Vrhniko dne 17. avgusta t. l. na dvorišči gostilnice „Pri mestu Mantovi“. Dobitki so jako lepi, dragoceni, in mnogobrojni. Želeti je v prid koristnemu namenu prav velike udeležbe, tudi iz sosednih krajev.

— (Okrajni šolski svet Ormoški) je dobil dva nova uda; na mesto umrlega g. Dirmajerja je v zadnji seji okr. zastopa bil izvoljen gosp. Dr. Žižek, zdravnik v Ormoži; na mesto umrlega dekana č. g. Šporna pa je imenovan č. g. Gajšek,

župnik pri Svetinjah. Imenovanje zadnjega nas je iznenadilo; opomnimo le, da je občina, kjer imenovani č. g. župnik posluje izmed dveh „lešnjakov“ Ormoškega okraja pri zadnji državno-zborski volitvi poslala jednega „lešnjaka.“

— (Volilni shod v Makoljah), ki bi bil imel biti prihodnjo nedeljo, je preložen.

— (Književnost.) Pri A. Nölderji na Dunaji izšel je iz centralnega statističnega našega urada pod vodstvom pl. Inama-Sternegga imenik krajev po Kranjskem, Štajerskem in Koroškem z ozirom na najnovejšo statistično poizvedbo in poslednje ljudsko štetje. Nahajajo se v njem tudi imena s slovenskim jezikom poleg nemških imen. To s praktičnega in pravičnega stališča priznanja vredno ravnanje Dunajskega statističnega urada pa ni po volji nemško-liberalnega našega časopisja, zlasti „N. fr. Presse“ zadira svoje strupeno želo v imenik. Češ, da priobčuje slovenska imena krajem, v katerih nijednega Slovence ni. Ako ne bi bili navajeni nemško-liberalne zlobnosti, ki se tudi tukaj jasno očituje, povedali bi jim, da tudi v tem centralnem uradu velja glede Slovencev in Slovanov sploh pravilo: rajši menj, nego več — duba in sluha o njih. — Dalje prišla je na svetlo knjiga slovenska: „Kratek pregled bosanskega slovstva“. Sestavil in založil jo je dr. Mihael Napotnik, bogoslovja profesor v Mariboru. Knjižica ta je najbrž plod pisateljevega bivanja v Bosni za časa mobilizacije, priporoča jo že torej ta okolnost, ne glede na to, da je gospod pisatelj že čisto dokazal poznanje bosanskih razmer s svojimi doneski v „Slovenskem Gospodarju“. Priporočamo torej to zanimljivo delo vsem prijateljem književnosti slovenske in južno-slovanske, a tudi drugim, ker čisti dobiček knjižice porabil se bode za koristne naprave. Stoji pa zvezek jeden izvod 40 novcev in naročevati ga je pri gospodu pisatelji samem. Kaj več še utegnemo spregovoriti v našem listu o tem delu.

— (Duhovenske spremembe.) V Lavantinske škofiji: Gosp. Vincencij Bauman postal je provizor pri Mariji D. v Puščavi. — V Tržaški škofiji: Gosp. Jakob Bonifacio, duhovni pomočnik pri starem sv. Antonu, imenovan je kanonikom Koperskega kapitlja.

— (V Toplice) na Dolenjskem došlo je do 15. dne t. m. 451 gostov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 18. julija. Včeraj čez dan v Marseille 15, v Toulonu 24 za kolero umrlo.

London 18. julija. Gorenja zbornica zavrgla je predlog Wesnyssov tikajoč se zakona o reformi ter vsprejela amendement Cado-ganov. Po vladnej izjavi v dolenji zbornici si angleška oblastva Berbere še neso prisvojila. Batalijon pehote pozval se je z Malte v Egipet, drug batalijon pa je pripravljen za jednako povelje.

Razne vesti.

* (Dohodki užitninskega davka 1883. leta.) Dohodki po užitninskem davku lanskega leta presegajo one l. 1882. v državnem zboru zastopanih dežel za 3,828.468 gld., na Ogerskem za 1,612.479 gld. in v vojaški granici za 41.352 gld., torej skupaj za 5,482.299 gld. V kronovinah to stran Litave so se pomnožili dohodki pri dachu od žganja za 73.815 gld., od vina in mošta za 41.814 gld., od piva za 406.221 gld., od mesa za 114.479 gld., od sladkorja za 2,840.244 gld. in od mineralnega olja za 417.804 gld. Od 1. septembra 1882 do konca avgusta 1883 je pivo kuhalo 2094 (37 menj, ko prejšnje leto) in v Bosni in Hercegovini 4 pivovarne. Skuhali so na kmetih 10,874.004, v obdačenih mestih 1,003.084 pri nas in na Ogerskem 547.051, skupaj 12,424.139 (1881: 12,142.392) torej 1883 za 281.746 h. piva več ko leto prej. Prečudno veliko in sicer pri nas 26.031.384 gld. in na Ogerskem 1,196.439 gld. je izplačala država tovarnam za sladkor, katerega so baže čez mejo Avstrije prodale.

* (Brez moža ni nič.) V Varšavi živeča revna deklica imela je letos podedovati veliko premoženje. Pa v oporoki je bil pisan pogoj, da mora deklica pri vsprejemu dedščine že omožena biti. Njeni sorodniki so jej toraj pripeljali mladeniča, katerega naj bi bila vzela za moža. A ona se je z vsemi močmi branila s tem možem se poročiti. Oso-depolni čas za vsprejem dedščine se je bližal. Kaj bo, če ne pride pravi ženin? Mlada gospica gre jedenkrat v cerkev, stopi k prvemu ondu pred cerkvijo stoječih beračev in ga prosi, da bi se dal za 300 rubljev in za novo lepo obleko, toda s tem pogojem ž njo poročiti, da bi jo precej po poroki zapustil. Še čez 80 let stari možiček nekoliko časa premišlja, bi li vsprejel ponudbo ali ne. Naposled

obljubi. In tako so nedavno pozno na noč v kar-
militarski cerkvi poročili mlado gospico s prav sta-
rim beračem. Veľko ženinih znanec beračev je
bilo navzočih pri poroki. Po cerkvenih obredih, ka-
teri so ženinu prizadejali neznanosko muko, da se je
tresel in si ni upal še oči pouzdigniti, se odpelje
nevesta v lepem vozu s svojimi sorodniki domov.
Ženin pa odrda v slabem vozičku na drugo stran.
Zdaj dobi mlada gospa dedščino in zapusti Varšavo.
Berača pa od tedaj ne vidijo več pred nobeno cer-
kvijsko prositi. Gotovo poskrbi ljubezniva ženka
svojemu staremu možu, dasi tudi ne živita skupaj,
do malega za vse, kar ta v svoji sivej starosti za
živež in obleko potrebuje. Hvaležnost je redka a
tem lepša čednost.

* („Polka du Cholera.“) Čez Francoza
ga ni. Ta še kaj izumi in ugane. Že predvečer, ko
so praznovali v Parizu narodno veselico, se je vse
trlo ljudstva po mestu in se razveseljevalo na razne
načine, da si tudi razsaja po deželi kolera. Po mestu
in vseh predmestjih je plesalo lahkoživo občinstvo
v prihudi vročini do dveh po polnoči, kadar se mo-
rajo javna veseljača po postavi zapreti. Kolera dala
je povod novi iznajdbi. Iznšli in plesali so nov ples
„Polka du Cholera.“ Pri tem plesu so se strašno
iz kolere norčevali in razne burke uganjali. Plesalci
so nazivali gospice „glivici“ (mikrobe.) Na nekem
plesišču so pa že malo preveč počenjali. Tla so po-
lili z fenolno kislino, da je strašansko plesalcem pod
nož duhtelo in krasne plesalke so mej plesom za
poskušnjo desinficirali. Vse veselje in početje bilo
je vendar le navidezno. V resnici so se le bali ko-
lere, ker so jako malo in zmerno jedli in pili.

* (Smrt vsled prevelikega veselja.)
Iz Milana se poroča: Pred nekoliko dnevi se je po-
liciji naznanilo, da je v Novem Jorku umrl mož
zapustil ženi mizarja Felosi 200 000 frankov in pro-
sil v svoji oporoki, da bi to rodbino poiskali. Po-
licijski komisar Janez Fossi gre te dni v delavnico
uobozega mizarja Felosija, ga vpraša, če nima kakih
sorodnikov v Novem Jorku, in ko ta vprašanje po-
trdi, mu prijazno reče: „Torej me jako veseli vam
naznaniti veliko veselje. Vaš tam umrl sorodnik je
zapustil vaši ženi 200.000 frankov“. Felosi od sa-
mega veselja komaj še izgovori „200.000 frankov“,
obledi, se zgrabi z rokama za prsi in se zgrudi mrtev
na tla. Mej Slovenci se kaj tacega ne zgodi, ako-
ravno bi taki „strijci iz Amerike“ dobro došli.

* (Hiter napredek.) Stotnik (kateri je pa
že po triletnem zakonu ravno na dan poroke postal
major) reče svoji mladeji ženi: „Ti Ivanka si lahko
zadovoljna s svojim napredkom. Danes tri leta si
bila še prostakinja, in zdaj si že majorka.“

* (Turško.) Turki pišejo, berejo in na sedlo
skačejo od desne na levo. Može nosijo žensko spod-
njo obleko in ženske hodijo v hlačah. Jutro se
pričenja na Turškem še le ob 10., poludan pa ob
šestih. Turki se štirkrat na dan umivajo, in neso
nikdar čisti in smrdé kot kuga. Kadar Turek hoče
kaj potrditi, zmaje z glavo in če z glavo odkima
velja to za potrdilo. Ako z roko zaprete ali zažu-
gajo, pomeni to, k človeku priti. Zaljubljene pesni
skladajo in pojo le deklice, ker samo te videjo in
poznajo mladeniča, ljubčeka svojega srca. Turški
fantje ne morejo, ko mi, občudovati in gledati le-
pote svoje Imene ali Fatme. Toraj pogrešamo lepih
in krasnih turških pesnij, katere bi pisali in pope-
vali navdušeni Turki svojim krasoticam. Brez lju-
bezni se ženijo na Turškem. Znašiti se mož še le
po poroki zaljubi v svojo ženo. Turek nema za
petje ustvarjenega grla. Kadar je vesel in dobre
volje, zaukaže tujim pevcem peti in leno sedeč po-
sliša petje. Tudi plesati neče. Mesto njega pleše
pred njim cigansko dekle. Turški obrazi so mračni
in upadli. Ni jedne misli ne moremo brati iz tur-
škega obraza. „Česar je polno srce rado iz ust gre
velja pri nas, ne pa pri Turku. Kar ima na srcu, ne
pove, ne z besedo ne s pogledom. Th, miren in
sam svoj, ločen od krasnega spola, sam za-se živi,
puši tabak in pije kavo ali opijum. Druzi opojnih
in bladilnih pišč, kakor vino, piti mu strogo pre-
poveduje Koran. Ljubeznjivost, odkritosrčnost in ve-
selje se vidi le na otroških obrazih, katere lepe
lastnosti pa kmalo zamore in uduše napačna izreja
in slabe turške šole.

Od zdravnikov mnogokrat priporočano. S
svojim prebivalnost pospešujočim uplivom s pristani Moll-
ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sred-
stev, ki se uporabljajo proti bolečinam v želodci in spod-
njem delu trupla. Cena škatelci za uporabilni navodnom
1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja jih vedno A. Moll,
lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9.
V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrečno Moll-ove
preparate z njega varstveno znamko in podpisom. (690—7)

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anonsa
v današnji številki, katera priporoča novo, po slavnem
zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, Roborantium (lase
ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanju las, pleših,
golobradih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in
doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo
in široko razkladati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi za-
služila, temveč opozarjamo p. n. čitatelje na dotično anonso
in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo
uspeha, pripravljen je izumitelj denar brez ugovora povrniti.

Tujci:

dne 17. julija.

Evropa: Rupnik iz Trsta. — Moravich iz Reke. —
Vitez pl. Six z Dunaja.
Pri Slom: Kogej iz Vrhniče. — Kogovšek z Du-
naja. — Palla iz Gorice.
Pri Malliet: Schuster iz Trsta. — Schweiger z Du-
naja. — Millela iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
17. julija	7. zjutraj	737.76 mm.	+21.4° C	sl. vzh.	jas.	
	2. pop.	735.47 mm.	+32.8° C	sl. jz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	736.19 mm.	+24.6° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura +26.3°, za 7.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 18. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	60
Srebrna renta	81	60
Zlata renta	103	30
5% marcna renta	95	85
Akcije narodne banke	855	—
Kreditne akcije	302	30
London	121	80
Srebro	—	—
Napol.	9	67
C. kr. cekini	5	77
Nemške marke	59	55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	25
Ogrska zlata renta 6%	122	10
" " " "	91	55
" " " "	88	55
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75
Kreditne srečke	100 gld.	175
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	109
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	215

V svojem in svojih maloletnih otrok imenu
naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znan-
cem, da je moja draga soproga

PAVLINA ŽELEZNIKAR, roj. SCHÖN,

danes zjutraj ob 1/4 1. uri, previdena s sv. zakra-
mentu za umirajočo, po dolgi in mučni bolezni
preselila se v boljše življenje.

Truplo predrage pokojnice bode jutri 19. t. m.
ob 6. uri popoldne v hiši št. 8 na Marije Tere-
zije cesti blagoslovljeno in potem na pokopališču
sv. Krištofa pokopano.

Draga pokojnica priporoča se v prijazen
spomin.

V Ljubljani, dne 18. julija 1884.

Ivan Železnikar,
soprog.

V Šent-Vidu ali pa v Medvodah
iščem

sobo z opravo vred

— 2 postelji i. dr. — za 4 do 6 tednov. Ponudbe s ceno
na upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (450)

Umetne

(32—53)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu
brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in
vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hrdeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Mejnarodna linija. Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v
Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih
cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 15. dan julija.

„Germania“, 4200 „ v 30. „

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emillano d' Ant. Poglayen, generalni agent. (441—6)

Lomljeno kamenje, razbita opeka in prsten nasip

dobi se (449—2)

na stavbenem mestu na Kongresnem trgu.

C. k. privilegij za izboljšanje
šivalnih strojev.

Ivan Jax,
v Ljubljani, Hôtel Evropa.
Zaloga vsakovrstnih
šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za
vsakotero šivanje. (113—23)

6letna garancija!

Podnik brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

Takoj delujoče.

Uspeh zagotovljen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri
katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri
plešah, izpadlih in osivelih lasih.
Uspeh po večkratnem močnem utrenji
zagotovljen. Pošilja v steklenicah po 1 gld.
50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Edwardu Mahr-u, v
Trstu Peter Slocovich, via Sanità 13; v Gorici lekar C. Cris-
tofoletti; v Reki lekar C. Šilvary; v Celju Fd. Pellé; v Ma-
riboru J. Martinz; v Rovinju lekar G. Tromba.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepčilno sredstvo, ki
nar. ja nežnost, belino in obilnost
telesa, odstranjuje pege in lase cena 85 kr.

Ni sleparija! (333—10)

Železna

ročna vozila

in

kolesa za vozove

vsake vrste.

CARL MORGENSTERN & Comp.

Tovarna strojev za plinske vodne in
trombne naprave (298—12)

Wien, Fäufhaus, Gasse 6.

200 najslavnejših zdravnikov
spricevala priporočajo

dr. Popp-ova zobna zdravila

kot najboljša za zobe in usta.

Anatherinova zobna in ustna voda

dr. J. G. Popp-a,

c. kr. dvor. zdravnika,

na Dunaji, I., Bognergasse 2.

Radikalni lek za zobobolje, vsako bolezen v ustih
in v dlesnu. Olajšuje zobenje pri otrocih in je ne-
ogibna pri uporabi mineralnih vod. Izdatna za
grgranje pri kroničnem vratobolju in zoper difte-
ritido. Velika steklenica po 1 gld. 40 kr., srednja
po 1 gld. in mala po 50 kr.

Vegetab. zobni prašek stori zobe blesteče,
ne da jih pokvari. Cena škatelci 63 kr.

Anatherin-zobna pasta za čiščenje in ohran-
janje zob, odpravo sluzi in duha in zobnega ka-
mena. Cena steklene skledici 1 gld. 22 kr.

Popp-ova aromat. zobna pasta, blesteče
beli zobje po kratkem uporabljenju. Zobje (pravi
in umetni) se ohranijo in zabrani se zobobolje. Cena
kosu 35 kr.

Zobna plomba, praktično in najsigurnejše
sredstvo, s čimer si vsak lahko sam plombira
otle zobe. Cena zavitku 2 gld. 10 kr.

Popp-ovo milo iz zelišč. Že 18 let z iz-
vrstnim vspehom rabljeno sredstvo proti hramam,
lišajem, pegam, srbenju kože, ozebljinam, potenju
nog. Cena 30 kr. (213—2)

Pred ponarejanjem se svarti,
s katerim si pomagajo nekateri fabrikanti, da si
osvojevajo tovarniško znamko, ki je moj jako po-
dobna, in izdelujejo blago, ki je po zunanosti mo-
jemu jako podobno. Pri nakupu vsakega izdelka naj
se natanko pazi na firmo. Več ponare-
jalcev in prodajalcev na Dunaji in v
inomestu bilo je nedavno k precejšnjim
kaznim sodniško obsojenih.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Swoboda, G. Pic-
coli, V. Mayr, Jul. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, dalje pri
trgovcih Ant. Krisper, Ed. Mahr, J. Karinger, F. M.
Schmidt, V. Petričić, L. Pirker, P. Lassnik, Terček &
Nekrep; v Postojni: A. Leban, lekar; v Škofjeh Lokih:
C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; na Kr-
škem: F. Bömches, lekar; v Idriji: J. Warta, lekar;
v Kranju: K. Šavnik, lekar; v Litiji: J. Benes, lekar;
v Metliki: Fr. Wach, lekar; v Novem mestu: D. Ri-
zoli in J. Bergman, lekarja; v Trebnjem: J. Ruprecht,
lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Kamniku:
J. Močnik, lekar; v Crnomlju: J. Blazek, lekar; v Vi-
pavi: V. Kordas, lekar; v Pontafu: P. Osaria, lekar.